

376

UCHWAŁA Nr 90 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 23 lutego 1954 r.

w sprawie zmian w organizacji techników przemysłowo-pedagogicznych.

Celem zapewnienia właściwego dopływu należycie przygotowanych pod względem fachowym i pedagogicznym kadr nauczycielskich dla zasadniczych szkół zawodowych Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

I. Organizuje się trzyletnie technika przemysłowo-pedagogiczne.

II. Technika przemysłowo-pedagogiczne przygotowują nauczycieli posiadających kwalifikacje do praktycznego nauczania zawodu oraz do nauczania technologii zawodowej i materiałoznawstwa w danym kierunku szkolenia.

III. Warunkiem przyjęcia do technikum przemysłowo-pedagogicznego jest:

- a) ukończenie 17 lat,
- b) ukończenie zasadniczej szkoły zawodowej o kierunku odpowiadającym kierunkowi nauczania w technikum,
- c) odbycie co najmniej dwuletniej praktyki zawodowej w zakresie specjalności odpowiadającej kierunkowi nauczania w technikum; w przypadkach uzasadnionych Prezes Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego może zezwolić na przyjęcie do technikum kandydata z krótszą praktyką, jeżeli kandydat wyróżnia się szczególnym uzdolnieniem stwierdzonym przez zakład pracy, w którym odbywa praktykę.

IV. Ustala się wysokość stypendium dla uczniów techników przemysłowo-pedagogicznych na kwotę 288 zł miesięcznie, z tym że stypendia może otrzymać do 100% uczniów.

V. Dla umożliwienia zdobywania kwalifikacji nauczycielom nie kwalifikowanym mogą być organizowane:

- a) 4-letnie wieczorowe technika przemysłowo-pedagogiczne dla pracujących oraz
- b) 4-letnie technika przemysłowo-pedagogiczne zaoczne.

VI. Szczegółowe warunki przyjęcia i szkolenia, programy nauki, statuty i regulaminy, zasady powoływania i regulaminy komisji egzaminacyjnych ustala Prezes Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego. Zobowiązuje się Prezesa Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego do dostosowania organizacji dotychczas istniejących techników przemysłowo-pedagogicznych do zasad ustalonych niniejszą uchwałą.

VII. Zobowiązuje się Prezesa Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego do przeprowadzenia starannego doboru kandydatów do techników przemysłowo-pedagogicznych. Przyjęcia powinny być przeprowadzone przez komisje rekrutacyjne z udziałem czynnika społecznego. Kandydatom wzywanych na komisje rekrutacyjne przysługuje zwrot kosztów podróży z miejsca zamieszkania do siedziby komisji i z powrotem.

VIII. Wykonanie uchwały porucza się właściwym ministrom oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego.

IX. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Cyrankiewicz

377

UCHWAŁA Nr 91 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 23 lutego 1954 r.

w sprawie zmian w organizacji kursów kształcenia nauczycieli zasadniczych szkół zawodowych.

Celem zapewnienia dopływu nowych kwalifikowanych kadr nauczycielskich dla zasadniczych szkół zawodowych, do czasu gdy technika przemysłowo-pedagogiczne będą w stanie dostarczyć całą niezbędną kadrę wykwalifikowanych nauczycieli, Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

I. Upoważnia się Prezesa Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego do prowadzenia:

- a) jednorocznych wyższych kursów techniczno-pedagogicznych i
- b) jednorocznych kursów nauczycieli zawodu.

II. 1. Na wyższe kursy techniczno-pedagogiczne należy kierować absolwentów techników zawodowych, kierowanych do pracy w szkolnictwie zawodowym na podstawie nakazów pracy.

2. Słuchaczy tych kursów należy na czas ich pobytu na kursach angażować do szkolnictwa zawodowego w charakterze nie kwalifikowanych nauczycieli zawodu w V grupie uposażenia z równoczesnym przyznaniem im na czas trwania kursu płatnych urlopów.

3. Słuchacze otrzymują bezpłatne zakwaterowanie w internacie. Wyżywienie w internacie jest odpłatne.

III. 1. Na kursy nauczycieli zawodu należy przyjmować wykwalifikowanych robotników posiadających odpowiedni staż pracy w przemyśle i zamilowanie do szkolenia młodzieży.

2. Słuchacze kursów nauczycieli zawodu otrzymują przez okres przebywania na kursie wynagrodzenie obliczone według zasad, jakie miały do nich zastosowanie przy ustalaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy

w czasie pracy w przemyśle, jednak nie więcej niż 1000 zł miesięcznie, oraz zasiłki rodzinne w myśl obowiązujących przepisów. Słuchaczom tych kursów przysługują świadczenia z tytułu ubezpieczeń społecznych na równi z pracownikami państwowymi.

3. Słuchacze otrzymują bezpłatne zakwaterowanie w internacie. Wyżywienie w internacie jest odpłatne.

IV. Zobowiązuje się Prezes Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego do przeprowadzenia starannego doboru kandydatów na kursy wymienione w pkt I. Przyjęcia powinny być przeprowadzone przez komisje rekrutacyjne z udziałem czynnika społecznego. Kandydatom wyzywanym na komisje rekrutacyjne przysuguje zwrot

kosztów podróży z miejsca zamieszkania do siedzib komisji i z powrotem. Kandydatom skierowanym na kursy przysuguje zwrot kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania do siedziby kursu i z powrotem do miejsca zamieszkania bądź miejsca pracy po zakończeniu kursu.

V. Wykonanie uchwały porucza się właściwym ministrom, Prezesowi Państwowej Komisji Etatów oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego.

VI. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Cyrankiewicz

378

ZARZĄDZENIE Nr 29 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lutego 1954 r.

w sprawie zatwierdzenia jako powszechnie obowiązujących tymczasowych cenników kosztorysowych na roboty budowlane, montaż konstrukcji oraz montaż maszyn i urządzeń przemysłowych.

Na podstawie § 4 uchwały nr 380 Prezydium Rządu z dnia 23 maja 1953 r. w sprawie opracowywania i zatwierdzania cenników oraz katalogów norm kosztorysowych na roboty budowlano-montażowe — zarządza się, co następuje:

§ 1. Wymienione w załączniku nr 1 do niniejszego zarządzenia tymczasowe cenniki kosztorysowe na roboty budowlane, montaż konstrukcji oraz montaż maszyn i urządzeń przemysłowych zatwierdza się jako powszechnie obowiązujące dla celów kosztorysowania i rozliczania robót ujętych w tych cennikach kosztorysowych, z zastrzeżeniem przepisów §§ 2 i 4.

§ 2. 1. Biura projektowe powinny przy sporządzaniu dokumentacji kosztorysowej stosować przede wszystkim obowiązujące cenniki kosztorysowe wydane przez resort nadzorujący wykonawcę robót kosztorysowanych.

2. W przypadku gdy w cenniku kosztorysowym wydanym przez resort nadzorujący wykonawcę brak jest pozycji odpowiadającej robotom kosztorysowanym lub gdy resort ten nie wydał własnego cennika na dane roboty, wówczas biura projektowe powinny stosować ten z cenników powszechnie obowiązujących określonych w niniejszym zarządzeniu, który zawiera pozycje robót odpowiadające robotom kosztorysowanym i dotyczy rodzaju robót podanego w kolumnie 5 załącznika nr 1 do niniejszego zarządzenia.

§ 3. W przypadku gdy mimo uwzględnienia przepisów § 2 istnieje możliwość zastosowania pozycji występujących w dwu lub więcej cennikach powszechnie obowiązujących, wówczas resort nadzorujący wykonawcę ustali w porozumieniu z Urzędem Rady Ministrów (Biu-

ro Norm Budowlano-Montażowych), który cennik obowiązuje przy kosztorysowaniu tych robót.

§ 4. Przepisów §§ 1 — 3 nie stosuje się do kosztorysowania i rozliczania robót wykonywanych przez przedsiębiorstwa, w których obowiązują:

- a) zbiorowy układ pracy dla pracowników zatrudnionych w zakładach pracy objętych przez Centralny Zarząd Przemysłu Węglowego,
- b) zbiorowy układ pracy dla kopalnictwa rud metali nieżelaznych,
- c) warunki pracy dla kopalnictwa rud żelaznych.

§ 5. 1. Przeliczanie kosztorysów opracowanych na podstawie obowiązujących cenników kosztorysowych na poziom cen bieżących dokonywać należy zgodnie z instrukcją stanowiącą załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia.

2. Wymienione w instrukcji mnożniki przeliczeniowe na ceny bieżące 1953 r. (M-53) zachowują swą ważność w odniesieniu do kosztorysowania i rozliczeń w roku 1954 jako mnożniki przeliczeniowe na ceny bieżące 1954 r.

3. Odstępstwa od zasady podanej w ust. 2 mogą być wprowadzone w drodze zarządzenia właściwego ministra, wydanego za zgodą Wiceprezesa Rady Ministrów, kierującego Działem Budownictwa.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. St. Jędrzychowski